

Ivan Hoffman „kazí story“. Stál na Václaváku mezi přátelskými a usměvavými lidmi

- CZ24 News | 20. března 2023

ČESKO: Rešerše kazí story, připomíná Ivan Hoffman heslo některých novinářů. Přesto se minulou sobotu vypravil na Václavské náměstí, aby si udělal vlastní obrázek a výzkum, jací lidé dnes chodí na demonstrace. „Bylo zřejmé, že nejde o žádný Pravý sektor. Proti vládě jsou v jakémsi dobrém rozmaru sebevědomí lidé,“ povšiml si. Těžko si ale dovede představit, že tito přátelští a usměvaví lidé vyrazí blokovat parlament.

Jsem stará škola. Soudím, že kdo chce referovat o nějaké události, musí se jí zúčastnit. Demonstraci, kterou si desítky tisíc demonstrantů natočí na mobily, navíc nelze dost dobře dezinterpretovat bez toho, že by manipulace nebila do očí. Nicméně neodolatelné je pokušení těch, co tam nebyli, vysvětlit těm, co tam rovněž nebyli, o čem to bylo a co si mají myslet. Proto jsme svědky fenoménu nezúčastněných reportáží, čili reportáží od autorů, kteří se nezúčastnili.

Nezúčastněný autor sice neví, co se stalo, co se řeklo, neprožil atmosféru, nemluvil s účastníky, ale právě díky tomu se nemusí držet faktů a může popustit uzdu fantazii. Nezúčastněný pohled bývá logicky plastičtější, barevnější, bohatší než šedivá realita, neboť, jak se říká mezi novináři, „rešerše kazí story“.

U mediálního obrazu demonstrace proti bídě, jež se konala v Praze 11. března, je pozoruhodné, že podle nezúčastněných médií na ní nikdo konkrétní nevystoupil, nic konkrétního se neřeklo, demonstranti nic neskandovali a ani neměli žádné konkrétní požadavky na vládu. Ze záhadné tříhodinové demonstrace údajně podporující Rusko a jistého Putina existují fotografie, na kterých je les českých praporů, mezi kterými není ani jeden ruský.

Demonstranti se shodli s řečníky, že současná česká vláda je nekonečně neschopná a pro dnešek že platí klasika od Tomáše Bati: „To, čemu se říká hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek.“ Právě kvůli mravní bídě politiků vládní garnitury roste ve společnosti poptávka po demisi vlády, jež má otřesné nápady i výsledky. Demonstranti jsou zatím s řečníky zajedno, že vlády je třeba se zbavit nenásilně, v předčasných

volbách.

Má to logiku. Z pohledu na demonstranty bylo zřejmé, že nejde o žádný Pravý sektor, trénovaný na pouliční boj s policií a na upalování oponentů. Co jsem viděl kolem sebe, proti vládě jsou v jakémsi dobrém rozmaru sebevědomí lidé, kteří „toho mají dost“, ale to nejradikálnější, co spontánně zaznělo při vyjmenování a vyčíslení vládních aktivit, byla trojslabičná charakteristika Fialova koaličního týmu: „Hovada.“

V porovnání s demonstracemi, které pamatuji z listopadu 1989, to zatím na převrat nevypadá. Je zde podobnost současné vlády s někdejšími komunistickými papaláši, odtrženými od reality, s většinovou společností, ve které se podle nedávného průzkumu přes 60 % lidí bojí veřejně vyslovit vlastní názor. Podobná je i atmosféra, kdy se toleruje jenom jeden správný názor a praktikuje se mediální hon na oponenty. No a vracíme se k politickým procesům, tentokrát v liberálně demokratické režii.

Když se ale na demonstranty nedívám z tribuny, ale stojím mezi nimi, neumím si představit tyto přátelské usměvavé lidi, jak blokují parlament. Takový je ale plán a otázkou dne je, zda opozičníci nevyvolávali v demonstrantech falešné naděje. Je možné, že některá kurážná vystoupení ovlivnilo mrazivé počasí, ve kterém se řečníci zahřívali slivovicí. Že je ale společnost v pohybu, mohu zúčastněně potvrdit. A největší překvapení? Když se dozpívala česká hymna, přidal plný Václavák ještě slovenskou. Bylo to... hezké.

[ZDROJ](#)